

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 618/2013-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Stahovcovou, ČSA 18, Brezno, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 73/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2013 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Stahovcovou, ČSA 18, Brezno, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 73/2012.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Dňa 22. 3. 2012 bolo na Okresnom súde Bratislava I zahájené súdne konanie sťažovateľa ako navrhovateľa proti odporcovi [REDAKOVANÉ] o zaplatenie 350,22 Eur s príslušenstvom, sp. zn. 25 Cb 73/2012.

V danej veci bol vydaný platobný rozkaz až dňa 4. 6. 2012, proti ktorému odporca podal odpor, doručený súdu 1. 8. 2012. V mesiaci október 2012 bol vyzvaný súdom na zaplatenie súdneho poplatku za odpor.

Keďže súd následne nekonal viac ako 8 mesiacov, sťažovateľ podal na Okresný súd Bratislava I dňa 12. 7. 2013 sťažnosť pre porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sťažovateľ do dnešného dňa neobdržal žiadnu odpoveď.

Krátko po podaní sťažnosti súd zaslal navrhovateľovi odpor (t. j. cca po roku od jeho podania odporcom) spolu s výzvou na vyjadrenie, ak to považuje za potrebné. Odvtedy súd nevykonal žiadny úkon...

Konanie trvá už viac ako rok a pol, pričom nedošlo ani k vytýčeniu prvého pojednávania; nejedná sa pritom ani o takú vec, ktorá by vyžadovala viaceré úkony súdu počas dlhšieho obdobia pred vytýčením prvého pojednávania. Tým, že súd vo veci bezdôvodne nekoná (spolu viac ako rok nevykonal žiadny úkon), vo veci nebolo vytýčené ani pojednávanie, nebolo rozhodnuté, boli práva sťažovateľa významne poškodené. Preto požaduje sťažovateľ primerané finančné zadosťučinenie...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Bratislava I v konaní pod sp. zn. 25Cb 73/2012 porušil právo [REDAKOVANÉ]..., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní pod sp. zn. 25 Cb 73/2012 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. [REDACTED] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.500,- eur..., ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresnému súdu Bratislava I ukladá zaplatiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia na účet advokátky JUDr. Márie Stahovcovej do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo

slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 73/2012.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že konanie vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 25 Cb 73/2012 sa začalo 22. marca 2012 doručením návrhu sťažovateľa okresnému súdu a ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu (7. októbra 2013) trvá viac ako jeden a pol roka. Okresný súd je podľa sťažovateľa vo veci nečinný a jeho konanie je poznačené prietahmi, keď od začatia konania vykonal len tieto úkony: vydanie platobného rozkazu a jeho doručovanie, výzva pre odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za ním podaný odpor proti platobnému rozkazu, zaslanie odporu na vyjadrenie sťažovateľovi, pričom vo veci nenariadil ani jedno pojednávanie.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie

základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd po vyhodnotení všetkých okolností danej veci uzatvára, že vzhľadom na celkovú dĺžku namietaného konania (viac ako jeden a pol roka), na úkony vykonané okresným súdom v tomto konaní v posudzovanom konaní nebol zistený prier'ah takej intenzity, ktorý by zakladal možnosť porušenia označeného základného práva s'ťažovateľa v namietanom konaní.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť s'ťažovateľa odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi s'ťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2013